bloc-notes

Footballul românesc în concertul european

Două conflicte internaționale sunt pe cale să izbucnească. In ambele footballul românesc este direct interesat și de hotărârile cari se vor lua depinde în bună parte alcătuirea calendarului nostru internațional. Este vorba de impresionanta inițiativă a României și Jugoslaviei de a se retrage din campionatul mondial și despre soarta tot mai tragică a Balcaniadei.

Intr'un reportaj amănunțit am redat cauzele demersului comun al Jugoslaviei și României de a li se da satisfacție în ceeace privește felul cum au fost alcătuite seriile campionatului mondial.

In urma acestui demers, putem observa încă odată felul vitreg cum este tratat soccerul nostru peste hotare. Intr'adevăr, în somptuoasa adunare a footballului occidental, al cărui conservatorism anacronic își arată din când în când colții, n'am reușit să strecurăm decât un deget. Ne-am îmbătat pentru moment în mirajul ametitor că ni s'a rezervat un loc la festinul copios al afirmării europene, pentru ca să fim treziți la realitate de aceaș neghioabă afirmație că situația noastră geografică ne trage spre Balcani. Căci nu poate fi considerată decât o neghiobie felul cum pontifii Fifei au organizat seriile Campionatului mondial, aruncându-ne alături de Egipt.

Este momentul să arătăm sacrosanților conducători ai soccerului european că România nu mai poate suporta situația de inferioritate în care a fost ținută până acum. Au trecut vremurile când cerșeau o favoare și tânjau după o întâlnire internațională. Azi avem în spatele nostru propteaua unor rezultate strălucite și întrunim toate condițiunile pentru ca România să fie tratată dela egal la egal de către ori și cine. Mai mult decât atât Felul cum România a fost îndreptată spre meridianul Orientului egiptean, însemnează o îndrăzneală, la care trebue să răspundem așa cum se cuvine: retragerea dintr'o competițiune, în care ni s'a rezervat un loc nedemn pentru situația pe care o merităm.

In privința ultimelor baloane de oxigen administrat bolnavei Cupe Balcanice, România nu face parte din doctorii interesați la salvarea ei. Incă de mai mult timp Balcaniada dădea semne de o îngrijorătoare anemie progresivă. România a stat însă departe. Frământările Bulgariei, Greciei și Turciei ajungeau la noi sub formă de ecouri slabe și fără răsunet. Această competiție, care — trebue să recunoaștem — a însemnat startul pentru eliberarea noastră din lanțurile footballului balcanic, nu mai prezintă pentru noi nici un punct de atracție. De nici un fel. Am tras obloanele peste vitrina în care nu mai putem găsi decât praf și vechituri.

Dar cum despre morți nu se spun decât lucruri bune să lăsăm Balcaniada în grija celor cari se mai zbat pentru prelungirea agoniei ei.

Noi nu avem decât un singur drum: Occidentul..

SILVIU HERESCU

Sport și frumusețe...

— Și acum, priviți cu a tențiune: este figura pe care o vom face în ședința viitoare...

Un confrate care zburdă adesea, anunțând că are succese (discutabile), sărbătoriri (plătite de invitați) și redacții la New-York (nevăzute de nimeni), a trecut deodată la... povești.

A renunțat la succese, sărbătoriri și redacții transoceanice, și a devenit subit... «Frații Grimm». A început să scrie basme.

Zilele trecute, în noua sa calitate de... povestitor, confratele cu succese, sărbătoriri și redacții pe unde nu te-aștepți și nu îți dă cu gândul, a scris o «Poveste cu cocoșul roșu...»

Sub acest titlu, a pus un text senzațional (cu succes, cu sărbătoriri și etc.), pe care îl transcriem ad-litteram:

«Povestea cu cocoșul roșu... Balcaniada este din nou amenințată. Grecia preconizează un sistem financiar, pe care Turcia și Bulgaria îl resping. In schimb, România și Jugoslavia nu fac dificultăți».

...Mai ales Jugoslavia, care de un an și mai bine nu mai participă la Balcaniada de football. Ce dificultăți să mai facă?...

Recunoașteți că chestia cu Jugoslavia este într'adevăr o «Poveste cu cocoșul roșu»... care merită atențiunea unei sărbătoriri.

Eventual, o plătim tot noi și p'asta...

La cursele de cai nu se duce toată lumea. In schimb toată lumea care se duce la curse, se curăță, anunță că n'o să se mai ducă, se duce iar și iar se curăță...

Formula celor cari se curăță la curse, este următoarea:

— Mi-am pierdut cheia... Pierd mult și nu știu cum să mă descui! Sunt definitiv încuiat...

Pentru a dovedi că au o grije specială de pariori, conducătorii «Hipodromului Floreasca anunță pe tabela pe care se anunță cotele, următorul aviz: «S'a găsit o chee.. Păgubașul se poate prezenta aici, să și-o ridice».

De ani de zile, dela prima cursă, se poate citi la Floreasca anunțul acesta invariabil: «S'a găsit o chee...»

La început, s'a crezut că este vorba, într'adevăr, de-o chee pierdută. După câtva timp însă s'a observat că anunțul este mereu prezent, ba chiar că nici măcar nu mai e șters. (E scris cu cretă).

Deaceia, nimeni nu îl mai ia în seamă.

Doar uneori, când îl mai vede un obișnuit al curselor dela Floreasca, curățat în mod obișnuit, remarcă cu o melancolie, deasemeni obișnuită:

— Iar s'a găsit o chee?... Cu cheia asta nu se poate descuia niciun păgubaș...

Castor

De prin lume adunate

CONTRAVENȚIA ANNEY MOLLISON

Când Anny Mollison a plecat dela Londra la Cap cu avionul său, ea a zburat mai repede de cât toți aviatorii deasupra Africei.

Dar când Anny Mollison merge cu automobilul la Londra, ea se crede obligată să alerge mai repede decât celelalte automobile. Din această cauză a și fost condamnată la amenda de o liră sterlină pentru că a depășit viteza de 30 de mile pe oră.

Anny Mollison, care se află actualmente în America, a fost judecată și condamnată în lipsă. Ea va trebui însă să plătească imediat pentru că în Anglia nu pot fi nici odată „aranjate" aceste contravenții.

Este de remarcat că procesele pentru „furious riding" sunt foarte numeroase în Anglia, pentru aviatori și aviatoare.

ATLETISM... SUB BOMBE

In timp ce jumătate din Spania este în plin războiu, la Barcelona sportul își continuă activitatea.

Iată, mai acum câteva zilee a avut loc matchul atletic Valncia—Barcelona care a dat următoarele rezultate:

100 m.: Leon (V.) 11 s. 2; 400 m.: Pratmarso (B.) 52 s. 2; 1500 m.: Montfort (B.) 4 m. 19 s.; 5000 m.: Angel (B.) 16 m. 1 s.; înălțime: Lacombe (V.) 1 m. 17; lungime: Lacombe (V) 6 m. 58 s.; Triplu salt: Lacombe (V) 13 m. 51; greutate: Rècar (B) 11 m. 47; suliță: Martin (V) 51 m. 41.

SIC TRANSIT...

Max Baer a avut un angajament la Paris, pentru a boxa contra lui Lenglet. Organizatorii francezi însă au refuzat punerea în picioare a acestei întâlniri, ceeace este și natural după înfrângerea justă a americanului din partea lui Farr.

Baer nu mai este o senzație și este indezirabil n Paris.

Sic transit..

Turismul motorizat

Cu ocazia Târgului internațional de la Budapesta, 20 Aprilie—10 Mai 1937, automobilele cari intră în Ungaria venind din România pe baza cărților de intrare provizorie de 5 sau 10 zile, pot intra fără documentele internaționale de circulație, numai pe baza documentelor lor de circulație națională.

Prețul cărței de intrare provizorie este de 6 pengoe pentru 5 zile și de 10 pengoe pentru 10 zile. Această carte poate fi prelungită *înaintea expirării valabilității ei* și o singură dată, de către Direcția Centrală a vămilor din Budapesta pentru un timp de încă 5 sau 10 zile.

Automobilele din România, fără documente internaționale de circulație trebue să părăsească Ungaria înainte de 20 Mai, urmând direcția prin care au intrat.

BALCANIADA a ramas pe drumuri...

Balcaniada de football!!

Iată o competiție care a cunoscut cea mai mare tragedie în țara noastră, In decurs de patru ani, a făcut cea mai vertiginoasă escursie: din vârful piramidei unde se cocoțase copleșită de glorie, s'a prăvălit în fundul abisului desuetudinei.

E încă vie în memoria tuturor entuziasmul pe care la stârnit Balcaniada în 1933. Acel an a fost considerat anul de grație al footballului românesc, cucerirea acestui trofeu făcând fericiți pe toți sportivii.

Astăzi, în 1937, Balcaniada ne lasă complect indiferenți.

Ați cetit desigur eri, pe prima vagină a gazetei, un tit u cu litere de o șchioapă: «Balcaniada e amenințată cu dispariția». *Acest titlu, care în 1933 ar fi provocat panică, astăzi trece ca un fapt divers.*

Pe noi nu ne mai interesează Balcaniada. E un lucru care nu mai are nevoie de nici o demonstrație.

Interesant este însă de urmărit zvârcolirile acestei competiții.

In primul rând, această competiție a devenit «heimatlos». Nicio țară din cele participante, nu mai vrea s'o găzduiască.

Anul trecut, la Sofia, Balcaniada e avut câteva momene fericite, In cadrul unor conferințe, i se fixaseră gazdele pe patru ani: Grecia, Turcia, Bulgaria și România. Avea dreptate să fie fericită, căci timp de patru ani scăpase de grijile cari torturează pe orice chiriaș.

Balcaniada nu a fost însă destul de șmecheră și nu a făcut contract, iau acum s'a trezit cu lucrurile în stradă.

Prima gazdă, Grecia, a resimțit și ea lipsa unui contract. Căci Turcia, care are multe apartamente cu bilete «De închiriat», *a anunțat Balcaniada că are pe 1937 liberă o garçonieră de toată splendoarea și că i-o oferă la un preț mai convenabil.*

In fața acestei oferte, Balcaniada, care nu avea nici contract, și-a făcut frumos calabalâcul și a șters-o într'o noapte cu direcția Istambul.

Să nu se creadă însă că această dezerțiune a fost determinată numai din motive pecuniare. Căci Balcaniada a fost momită și cu alte perspective: vedere la stradă, aer curat, apele minunate ale Bosforului în care se oglindește luna plină. Dar din prima zi chiar, Balcaniada și-a dat seama că acea superbă lună plină nu e decât o... semi-lună și că turcii i-au jucat o fes-*tă. Și iar șia-a făcut bagajul...*

Unde să se ducă? România are block-haus-ul ocupat complect de chiriași simandicoși: Cehoslovacia, Belgia, Suedia, etc.

Singurul refugiu a rămas deci Bulgaria, care prezenta un imens avantaj: apă caldă și rece, la orice oră din zi sau noapte.

Dar n'a apucat bine să se instaleze și privind Irmak-ul și-a dat seama că apa de-acolo îi poate procura și o igrasie zdravănă.

Ce e de făcut?

In disperare de cauză, Balcaniada a dat un anunț la «Mica publicitate: «Caut cameră spațioasă, cu intrare separată. A se adresa la ziar sub «B».

Ofertele, ce-i drept, nu au întârziat. Dar ce oferte!..

Turcia a oferit o cameră parter, dar cu intrarea prin dos.

Bulgaria a dat să înțeleagă că ar închiria imediat, dar chiria să i se plătească anticipat în dolari, la cursul... Dunării.

Grecia a trimis o ofertă în care spunea că nu poate închiria decât începând din anul 1938, iar România a răspuns că nu poate închiria decât un pat. (Asta înseamnă echipa B).

Iată deci Balcaniada într'o jalnică situație. Căci deși în pragul verii, nu e deloc plăcut să te simți fără adăpost.

In fața unor astfel de oferte lipsite de omenie, Balcaniada a răspuns tuturor ofertanților, la «Poșta Redacției», *cu o invectivă plină de venin: «Să vă fie rușine. Nici nu se putea să ajung la un alt rezultat cu niște proprietărese cu mentalitate... balcanică».*

Așadar, Balcaniada a rupt-o definitiv cu țările balcanice și-și va îndrepta cererile de închiriere către Occident.

Nu e exclus ca în mijlocul civilizației din Apus, să aibe mai multă șansă și să vedem cum în anul 1937, Balcaniada e disputată de Anglia, Franța, Germania și Belgia.

Ceeace nu pare deloc imposibil, dacă ținem seama că Balcaniada șia scos un pașaport Nansen...

A. Noi

REPORTAGII

La ordinea zilei

„RALLYE-UL ATENA"

Cum va fi organizată grandioasa întrecere automobilistă

Automobil-Clubul din Grecia organizează, în colaborare cu Automobil clubурile naționale respective, un concurs de turism, denumit «Primul Rallye Automobil Interbalcanic», asemănător concursului clasic dela Monte Carlo și în următoarele condițiuni generale:

Sosirea va fi la Atena în ziua de Duminică 13 Iunie între orele 17 și 21.

Pentru participarea la acest concurs au fost alese cinci itinerarii cu plecări din Albania, Bulgaria, România, Turcia și Jugoslavia.

Din România plecarea se va da dela Brașov, Vineri 11 Iunie între orele 21 și 50—23 și 55, cu itinerariul și controale la: București-Rusciuc-Sofia-Salonic-Atena.

Viteza medie minimă impusă este de 35 km. pe oră până la Salonic și 45 km. pe oră pe distanța Salonic—Atena.

După sosire vor avea loc la Atena două probe de clasificare. Prima se adresează demarajului și frânajului iar cea de a doua constă într'o încercare de plecare cu motorul rece.

Vor fi două categorii de mașini: până la 1500 cmc. și peste 1500 cmc. capacitate cilindrică, trăsurile trebuind să satisfacă anumite condițiuni. Mașinile prevăzute cu dispozitive de supra-alimentare nu sunt admise.

Automobil Clubul Greciei oferă premii în valoare de 75.000 drahme, cupe și medalii și o cupă specială pentru doamna cea mai bine clasată dintre doamnele cari nu au avut în mașină nici un domn.

Inscrierile se primesc la Atena pânăla 15 Mai și la A. C. R. R. pânăla 12 Mai ora 12, cu taxe de 750 și 1000 drahme.

Pentru regulament, buletine de înscriere, informațiuni și lămuriri, doritori se vor adresa la Oficiul de Turism al A. C. R. R.

APELUL A. C. R. R.-ULUI

A. C. R. R. atrage atențiunea asupra acestei competițiuni automobilistă Interbalcanică, cu convingerea că se oferă prilejul unei strălucite victorii a alergătorilor români, cari, considerând valoarea automobiliștilor noștri, vor trebui să acopere primele locuri din clasament.

Amintind și de plăcerea turistică a acestei frumoase călătorii, își exprimă dorința de a înscrie cât mai mulți participanți români și face un stăruitor apel la toți automobiliștii.

A. C. R. R. va face tot ce-i stă în putință pentru a le înlesni participarea și va acorda premii în bani celor mai bine clasați dintre români.

CAMPIONATUL MORTII

Fantezie de EMIL IENCEK

August 1962

Claxoane, șiruri de mașini-bolid, întretăieri de faruri, sirene, vacarm, țignale, semnale de stop, țâșnind din faruri imense, dirijate de mâini invizibile, mii de pietoni, motociclete stopând subit din 150 pe oră...

Piața Brătianu.

Imensul „squar" Brătianu din fața Universității, clădită 'n 41 etaje vis-a-vis de care, pe fostul teren, cu zeci de ani în urmă, Y. M. C. A. se ridică trufașul „building"; „Sport - Palace - România", prin ale cărui acoperișuri din sticlă de nuanță verzui și cu irizări de albastru ceresc, țâșneau în noapte miriade de raze pornite din mii de uriașe globuri incandescente.

„Sport-Palace-România" sau „S. P. A. R." cum i se zice mai simplu, este unul din cele mai recente și moderne palate ale sporturilor.

Durat după cele mai noi inspirații arhitectonice, are îngrămădit în el tot ce technica de ultima oră și fantezia a 50 arhitecți și ingineri de valoare mondială au putut concepe.

Inalt de 154 metri, cu o capacitate de 210.000 locuri, cu o suprafață de peste 1.000.000 metri pătrați „S. P. A. R."-ul închide în el piscine, teren de foot-ball, pistă de atletism, pistă de cărbune încercuite toate de o alta: pista de sticlă pentru ciclism.

Ca dintr'o rampă de teatru, din marginile pistei, de sub sticla mată mii de becuri de înalt voltaj luminează calea cicliștilor.

Cursele cicliste ca și celelalte dispute, au loc deobiceiu în „nocturnă".

Când luminile din întreaga arenă se sting, „S. P. A. R."-ul rămâne în beznă și numai o singură dâră de lumină, ovală, pista, e vastă, pe care sute de umbre se mișcă într'un dans nervos, excitant, ca într'un decor fantastic și impresionant, produs al cine știe cărei bolnave inspirații orientale și leneșe.

Tribunele, toate din parchet, placaje și lemn de nuc și abanos, au o parte, în care scaunele se apleacă unele peste altele și din ultimul loc de sus al arenei, iarna când o porțiune din uriașul plafon se descoperă, ia ființă un tobogan de toată splendoarea pentru sky și săniuțe.

Sub tribune sute de cabine cu plăci de ceramică fină, prevăzute cu dispozitive speciale care manipulate scot la iveală din perete o dormeuză, iar de dedesubt un duș și din placa podelei apare din sticlă albastră, ca de safir, o cadă.

Deasupra cadei, o placă de ceramică se desprinde și o farmacie în miniatură cuprinde tot ce trebuie pentru masaj, pansament și băuturi reconfortante. Multe au droguri puternice.

Fiecărui atlet, intendentul arenei îi încredințează contra semnătură cheia cabinei și a farmaciei.

Scaunele de sus ale tribunei au în dreapta, o casetă în care introducând o fișă cumpărată la unul din ghișee sau la agențiile de bilete din oraș, se obține un binoclu care după servire e introdus la loc, casetă închizându-se automat.

Către acest stadion imens se scurgeau miile de vehicule și pietoni, în seara aceasta de August, umplând subit arena ca 'ntr'un desen cu „Mikey-Mouse" de acum 25 de ani.

Evenimentul senzațional care îngrămădea atâta lume era: campionatul mondial ciclist de viteză, în care se întâlneau în finală, în trei încercări, faimosul „om-săgeată" care fuge cu 70 km. pe oră americanul Clark Byronhill și românul Călin Rugină.

O jumătate de oră înainte de începerea spectacolului, într'una din cabine

— Ei, ce-ai făcut?

— S'a aranjat?

— Da.

— Tot?

— Tot.

— Și sticla? lichidul?

— Il am la mine.

— Și cheia?

— Nu. Dar am reușit să obțin o copie perfect, la fel cu a americanului.

— Bun... Dar cunoști termosul în care își ține băutura reconfortantă din care ia câte un pahar după fiecare goană.

— Desigur. Dar a fost groaznic de greu să aflu. M'a costat multe parale. Il păzește ca pe ceva sfânt. Am impresia că ar fi mirosit ceva.

— Aș! De unde? N'are de unde. E prudent americanul și manajerul lui și atâta tot.

— Dar vezi să nu torni tot lichidul, căci poate fi periculos. Mi-a spus farmacistul, colegul meu, că e suficient jumătate. Produce o oboseală subită, inexplicabilă.

— Bine, dar îl pun în tonicul lui, și...

— Nu, nu, e suficient jumătate. Să nu se întâmple ceva pe urmă și să „prindă mișcarea" americanii, anchetă, etc., știi, n'ar prea fi bine.

— Atunci n'o mai facem!

— Ce? Ești nebun? Știi că cea mai teribilă a mea performanță ar fi să sfârșesc la o jumătate lungime de el. Cum vrei să-l bat?

— Ei atunci, tacă-ți fleanca și lasă-mă pe mine să lucrez cum știu eu, se ridică Poirault, enervat, managerul lui Călin și eși, trântind ușa.

*

Allo!, Allo!! Atențiune, atențiune. — vorbi speakerul, prin cele 4 gigantice difuzoare, înlemnind asistența.

Ii prezintă pe fiecare.

Managerii îi țineau.

— Vezi să lupți la maximum, să vii aproape de el ca să fie justificată bătaia din încercarea a doua.

— Cât oi putea, dar vezi fă chestia aia! i se adresă Călin, tremurând tot.

Au plecat. Ușor, leneș, suspectându-se. Vor „trage" pe ultimele sute de metri.

A plecat și Poirault. S'a strecurat printre lume, dealungul culoarelor, până la cabine și și-a desăvârșit planul diabolic. A turnat tot conținutul sticluței. Febril și apucat subit de o teamă și un tremur, a deșertat până la fund și a dispărut.

Intre timp, pe pistă, Călin sfârșea la o roată de american, spre surpriza și extazul arenei, care prevedea o luptă acerbă în celelalte încercări.

*

O cursă de urmărire, între alți alergători și după ce s'au odihnit, protagoniștii iar s'au aliniat.

Acum tremura Poirault. Mâinile îi bătțiau pe ghidonul lui Călin, ajutându-i.

Au pornit iar. Americanul, prudent, s'a repezit în sprint dela 500 metri. Un sprint furibund. După 200 metri a slăbit alura. Călin, plasat, aștepta ultima sută de metri când efectul manoperei avea să fie complet — gândea el — și atunci să se repeadă el.

Clark a rupt-o iar. Mai avea doar 200 metri când, în plină viteză, aproape 70 pe oră, americanul s'a crispat, capul i-a căzut moale între brațe, mașina i-a voblat de câteva ori și înodându-se cu roata din față a lui Călin și s'au prăbușit.

Un scrâșnet înăbușit, un cauciuc care explodează, două roți frânte și două corpuri de atleți întinse pe sticla pistei.

O lumină orbitoare a inundat palatul, în înmărmurirea generală.

Medicul arenei sosit în grabă a constatat neputincios:

Americanul Clark, mort prin intoxicare cu medicamente (publicul a crezut că-i rezultatul unui exces de fortifiante și droguri) iar românul cu sternul perforat de tija propriului său ghidon frânt în care accidentul îl proectase furios și cu toată greutatea celor 80 de kg. ale sale.

EMIL IENCEK